

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.110 van 4 februari 2000
in de zaak A. 89.310/VII-20.399.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Y. EL GHARBI,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Herzieningslaan 50

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 1 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 januari 2000, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Y. EL GHARBI, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat uit het proces-verbaal van de Rijkswacht van Zaventem, afdeling grenscontrole, van 27 januari 2000 blijkt dat verzoeker werd geïnterpelleerd op de nationale luchthaven op voornoemde datum; dat hij drager was van een Brits paspoort, dat hem niet toebehoort en waarop hij zijn foto had aangebracht; dat hij verklaart aan de verbalisant dat hij verblijft in het Klein Kasteeltje te Brussel en op straat in de buurt van het opvangcentrum een zekere Ali heeft ontmoet, die hem vertelde dat hij beter in Londen politiek asiel kon vragen; dat Ali via een "agent" uit Parijs voor een Brits paspoort heeft gezorgd tegen betaling van een bedrag van 400 US dollar; dat verzoeker naar Dublin wou reizen, waar hij zou worden opgewacht door Ali, waarmee hij per schip en per auto naar Londen zou reizen; dat verzoeker in het bezit was van een bijlage 26 van 15 december 1999;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker diligent en alert heeft gehandeld met zijn verzoekschrift van 1 februari 2000, gericht tegen het bestreden bevel van 27 januari 2000, volgens hetwelk hij uiterlijk op 1 februari 2000 het grondgebied van het Rijk diende te verlaten, zodat aan de eerste schorsingsvoorwaarde is voldaan;

2.2. Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve rechtshandelingen;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd :

"artikel 7, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en een geldig visum.

artikel 7, eerste lid, 3°: wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde (...) geacht de openbare orde/de nationale veiligheid van het land te kunnen schaden.

Betrokkene heeft gebruik gemaakt van een document dat hem niet toebehoort.(...).";

Overwegende dat verzoeker een Brits paspoort heeft voorgelegd aan de verbalisanten op naam van XXX, waarop hij zijn foto heeft aangebracht; dat hij zich aldus schuldig heeft gemaakt aan valse naamdracht, met de bedoeling om in Londen een asielaanvraag in te dienen, nadat hij, onder een andere identiteit, reeds een

asielaanvraag had ingediend in België; dat hij bijgevolg niet in het bezit is van een geldig paspoort en evenmin van een rechtsgeldig visum; dat hij zich kenbaar heeft gemaakt aan de Rijkswacht onder de naam van XXX, daar waar hij zich op de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar heeft gemaakt als XXX geboren te K. op 19 november 1959, van XXX nationaliteit, binnengekomen in het Rijk op 9 december 1999, zonder enig identiteitsdocument; dat bijgevolg de tegenpartij op goede gronden in het bestreden bevel overwoog, dat verzoeker "geacht wordt de openbare orde/de nationale veiligheid van het land te kunnen schaden, omdat verzoeker gebruik heeft gemaakt van een document dat hem niet toebehoort (...).";

Overwegende dat uit de vorige considerans volgt dat het bestreden bevel de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat op het eerste gezicht voornoemde motivering de bestreden beslissing kan schragen en dat zij pertinent, deugdelijk en afdoende lijkt;

Overwegende dat verzoeker het attest afgegeven met toepassing van artikel 71/4, 73, 78 of 79 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet heeft getoond aan de verbalisanten, maar wel een vervalst Brits paspoort; dat voornoemd attest verzoeker niet machtigt om te reizen en hem enkel toelaat in het Rijk te verblijven, gedurende een termijn van acht werkdagen vanaf de datum van afgifte; dat bijgevolg voormeld attest niet de draagwijdte heeft die verzoeker eraan geeft;

Overwegende dat het enig middel van verzoeker niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat niet werd voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier februari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.